

UCHWAŁA Nr 190 RADY MINISTRÓW

z dnia 16 kwietnia 1956 r.

w sprawie podwyżki wynagrodzeń najniżej zarabiających pracowników.

W celu podwyższenia wynagrodzeń najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych postanawia:

§ 1. Do czasu przeprowadzenia regulacji płac w poszczególnych działach gospodarki narodowej podwyższa się płace najniżej zarabiających pracowników w sposób określony niniejszą uchwałą.

§ 2. 1. Pracownikom wynagradzanym dniówkowo i akordowo, których faktyczny zarobek wynosi mniej niż 2,60 zł za godzinę pracy, przyznaje się dodatek podnoszący ich zarobek do 2,60 zł za każdą przepracowaną godzinę pracy.

2. Przy ustalaniu zarobku, o którym mowa w ust. 1, należy wyliczyć:

- 1) dodatki za pracę uciążliwą lub szkodliwą dla zdrowia oraz dodatki zakazne,
- 2) wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych,
- 3) równowartość świadczeń w naturze albo ekwiwalent pieniężny w zamian za takie świadczenia.

§ 3. 1. Pracownikom płatnym miesięcznie na pełnym etacie, których wynagrodzenie przy obowiązującym wymiarze czasu pracy, z wyłączeniem elementów wynagrodzenia określonych w § 2 ust. 2, jest niższe od 500 zł — przyznaje się dodatek podnoszący to wynagrodzenie do 500 zł miesięcznie.

2. Pracownicy wynagradzani według systemu prowizyjnego i zatrudnieni na pełnym etacie otrzymują wynagrodzenie nie niższe niż 500 zł miesięcznie.

§ 4. Dodatki, o których mowa w § 2 ust. 1 oraz w § 3, wypłaca się:

- 1) pracownikom płatnym godzinowo i w akordzie — za każdą faktycznie przepracowaną godzinę oraz za czas przestoju nie z winy pracownika — w wysokości co najmniej 0,15 zł,

2) pracownikom płatnym miesięcznie — przy wypłacie wynagrodzenia miesięcznego — w wysokości co najmniej 30 zł miesięcznie.

§ 5. Wszelkie premie, dodatki i dopłaty, których wysokość ustalona jest w stosunku procentowym do płacy podstawowej, oblicza się od dotychczasowej podstawy obliczania.

§ 6. 1. Minister Państwowych Gospodarstw Rolnych oraz właściwi ministrowie w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Płac i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnych i Leśnych ustalą w terminie do dnia 25 kwietnia 1956 r. stanowiska pracy robotników rolnych, którym podwyższa się wynagrodzenie według zasad niniejszej uchwały, biorąc pod uwagę przysługujące im świadczenia w naturze.

2. Minister Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego oraz Minister Skupu ustalą w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Płac i z zarządem głównym właściwego związku zawodowego w terminie do dnia 25 kwietnia 1956 r. zasady stosowania przepisów uchwały w odniesieniu do pracowników zatrudnionych w zlewniach mleka i przy kontraktacji, biorąc pod uwagę warunki wykonywania pracy.

3. Właściwi ministrowie wydadzą w terminie do dnia 25 kwietnia 1956 r. zarządzenia wykonawcze zabezpieczające wykonanie uchwały.

§ 7. 1. Pracownikom zatrudnionym w jednostkach budżetowych administracji państwowej na pełnym etacie, których wynagrodzenie zasadnicze wraz z ewentualnym dodatkiem lokalnym, premią i dodatkiem służbowym jest niższe niż 500 zł miesięcznie, podwyższa się to wynagrodzenie do wysokości 500 zł miesięcznie.

2. Minister Finansów przeniesie z rezerwy budżetowej do budżetów odpowiednich jednostek kwoty zabezpieczające wykonanie uchwały.

§ 8. Zobowiązuje się Ministra Finansów do wydania w terminie do dnia 25 kwietnia 1956 r. zarządzenia zwalniającego z dniem 1 maja 1956 r. od podatku od wynagrodzeń pracowników, których wynagrodzenie miesięczne jest niższe od 551 zł.

§ 9. Zobowiązuje się Ministra Finansów do uznawania przekroczeń zaplanowanego funduszu płac, wynikających z wypłaty dodatków ustalonych uchwałą.

§ 10. Przepisy uchwały stosuje się także do pracowników zatrudnionych w spółdzielczości.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*